

De vierde herhaling

Een verborgen route door de tijd, getal en verschijnsel

De vierde herhaling

Een verborgen route door de tijd, getal en verschijnsel

Wim Nijsen

Schrijver: Wim Nijsen
Coverontwerp: Wim Nijsen
ISBN: 9789403893297
© 2026 Wim Nijsen

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand
of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.
Uitgegeven via Bookmundo

Voorwoord

Mijn interesse in alternatieve theorieën over het ontstaan van oude beschavingen en in onbekende luchtverschijnselen gaat ver terug. Na mijn pensionering kreeg ik de tijd om mij hier intensiever in te verdiepen en mijn eigen onderzoek voort te zetten.

Vanuit mijn achtergrond in administratief en cijfermatig werk begon ik verbanden te zien in oude teksten en ontdekte ik patronen die mogelijk wijzen op een grotere samenhang tussen numerologische structuren, geologische processen en moderne onverklaarde waarnemingen.

Wat begon als afzonderlijke observaties, veranderde geleidelijk in iets anders. Wat mij vooral opviel, was de manier waarop herhaling zich manifesteerde: in de maatverhoudingen van Gizeh, in getallenstructuren binnen Genesis 14 en zelfs in coördinaten van UFO-waarnemingen boven Washington (1952) en Vandenberg (2003).

Deze herhalingen vormen de rode draad van dit onderzoek. Vier historisch losstaande gebeurtenissen bleken, ieder op hun eigen manier, dezelfde onderliggende structuur te volgen. De ontdekking van een vierde terugkerende structuur werd daarbij een kantelpunt in dit onderzoek.

Via een onverwachte verbinding met Tel Dan — een plaats die al genoemd wordt in Genesis 14 — en met de traditie rond de berg Hermon en de Wachters, begon zich een dieper liggend thema af te tekenen: het terugkerende motief van verstoord evenwicht, oordeel en herstel. Zonder deze vierde samenhang was dit onderzoek waarschijnlijk niet in deze vorm voortgezet.

Verstoord evenwicht vormt een terugkerend patroon dat mogelijk verband houdt met de ontwikkeling van de aarde en de menselijke beschaving en dat zich wellicht ook in onze huidige tijd opnieuw begint af te tekenen.

Mijn benadering is verkennend en verbandlegend. Niet het bewijzen van één allesomvattende theorie staat centraal, maar het onderzoeken van terugkerende structuren die zich lijken te manifesteren in verschillende

tijden en contexten. Waar onderliggende verhoudingen meetbaar en controleerbaar zijn, worden verbanden het meest tastbaar.

De ideeën die in dit boek worden onderzocht zijn ontstaan tijdens mijn eigen zoektocht naar mogelijke verbanden tussen oude teksten, geografie, geschiedenis en numerologische patronen.

Bij het schrijven van het manuscript heb ik gebruikgemaakt van AI-hulpmiddelen van OpenAI als ondersteuning bij redactie, structurering, het ordenen van informatie en het controleren van berekeningen. Deze hulpmiddelen hebben geholpen om gedachten duidelijker te formuleren en het onderzoek overzichtelijk te presenteren.

Alle interpretaties, afwegingen en conclusies in dit boek zijn door mijzelf beoordeeld en vastgesteld.

Dit onderzoek is niet geschreven vanuit een academische positie, maar vanuit een persoonlijke studie van oude teksten, maatverhoudingen, historische gegevens en moderne waarnemingen. De voortschrijdende digitalisering maakt het tegenwoordig mogelijk om bronnen met elkaar te vergelijken die vroeger verspreid of moeilijk toegankelijk waren. Daardoor kunnen onverwachte samenhangen zichtbaar worden die nader onderzoek verdienen.

Dit boek is het verslag van die zoektocht.

Wim Nijsen 4 juni 2026

Dit boek draag ik op aan mijn lieve vrouw, mijn eerste en enige liefde.

Tijdens het schrijven hielp dit werk mij om de zorgen en het verdriet rond haar ziekte te dragen.

Lieve Lineke, dank je voor jouw liefde, kracht en steun.

Ik hoop dat we nog lang samen mogen zijn.

Inhoudsopgave

Deel 1 — De vierde herhaling

Deel 2 — Gizeh wijst naar een ander geologisch tijdperk

Deel 3 — Geologische en geografische kennis

Deel 4 — De route Gizeh - Dan - Chova

Deel 5 — De afstanden tussen de coördinaten

Deel 6 — De strijders in de cijfers van Pi

Deel 7 — Washington 1952 spiegelt met Genesis 14

Deel 8 — Het oog van mevrouw Chase

Deel 9 — Vier uitkomsten die steeds naar hetzelfde wijzen

Deel 10 — "Vandenberg": een geometrische verwijzing

Deel 11 — Vier variaties van dezelfde ordening

Deel 12 — De verborgen correctie: structuur van verstoring

Deel 13 — De structuur van correctie

Deel 14 — Samenvatting: verstoring, correctie en evenwicht

Deel 15 — Nawoord - Een open vraag

1 De vierde herhaling

Dit onderzoek begon niet met een theorie, maar met een eenvoudige observatie: herhaling.

Wat eerst losse gegevens leken, begonnen zich geleidelijk te gedragen als onderdelen van een patroon. Niet omdat er gezocht werd naar bevestiging, maar omdat dezelfde structuren zich op verschillende plaatsen opnieuw leken te tonen.

Toeval houdt op puur toeval te zijn wanneer gebeurtenissen zich herhalen, wanneer zij een patroon beginnen te vormen of wanneer zij — ondanks grote afstanden in tijd en plaats — dezelfde richting lijken te volgen. Vaak wordt gesproken over de “regel van drie”: één gebeurtenis kan toeval zijn, twee nog steeds, maar bij een derde ontstaat het vermoeden van samenhang.

In dit onderzoek deed zich echter een vierde herhaling voor.

Niet alleen in getalsmatige structuren, maar ook in geografische ligging en chronologische plaatsing. Vier gebeurtenissen — Gizeh, Genesis 14, Washington 1952 en Vandenberg 2003 — die afzonderlijk weinig met elkaar gemeen lijken te hebben, maar samen bezien mogelijk deel uitmaken van een grotere ordening.

Het doel van dit onderzoek is niet om vooraf bedachte conclusies te bevestigen, maar om te onderzoeken of bestaande gegevens — zoals maatverhoudingen van piramides, geografische coördinaten, oude teksten en moderne waarnemingen — onderlinge patronen vertonen die reproduceerbaar en controleerbaar zijn. De huidige digitale beschikbaarheid van bronnen maakt vergelijkingen mogelijk die eerder nauwelijks uitvoerbaar waren.

Binnen de statistiek blijven zelfs meerdere samenlopen op zichzelf geen bewijs. Maar wanneer herhalingen niet alleen zichtbaar worden in getallen, maar ook in richting, verhoudingen en tijdsstructuren, verandert de aard van de vraag.

Dan gaat het niet alleen meer om de vraag of iets toeval is.

Dan ontstaat de vraag of herhaling misschien zelf een vorm van structuur is.

Binnen dit boek worden deze vier gebeurtenissen daarom niet behandeld als losse incidenten, maar als mogelijke markeringen langs één denkbeeldige lijn — een route door de tijd.

Wanneer één gebeurtenis een vraag oproept en een tweede nieuwsgierigheid wekt, kan een derde een patroon suggereren.

Maar een vierde herhaling vraagt om onderzoek.

Overgang naar Deel 2 – Gizeh wijst naar een ander geologisch tijdperk

Na het vermoeden dat vier historisch en geografisch uiteenliggende gebeurtenissen deel zouden kunnen uitmaken van één groter patroon, verschuift de aandacht naar het eerste concrete voorbeeld: het Gizeh-complex.

De piramides zijn niet alleen monumentale bouwwerken; ze dragen nauwkeurige maatverhoudingen en coördinaten in zich die, zoals in Deel 2 wordt beschreven, een route door tijd en ruimte lijken te markeren. Het zichtbaar maken van deze structuren vormt het startpunt van het onderzoek, omdat hier de eerste aanwijzingen zichtbaar worden voor de patronen die later in Genesis 14 en de moderne waarnemingen terugkeren.

Met andere woorden: van abstracte herhaling en patroonherkenning stappen we nu over naar de fysieke en meetbare basis die deze herhaling ondersteunt. Dit deel onderzoekt de piramides van Gizeh als marker in diepe geologische tijd, waarbij maatverhoudingen, coördinaten en tektonische bewegingen een eerste concreet raamwerk bieden voor de route door de tijd.

2 Gizeh wijst naar een ander geologisch tijdperk

Inleiding

In mijn zoektocht naar verborgen samenhang heb ik mij zoveel mogelijk gericht op het zichtbaar maken van concrete structuren. Juist waar onderliggende verhoudingen duidelijk meetbaar en controleerbaar zijn, worden verbanden het meest tastbaar. Daarom geef ik in dit onderzoek voorrang aan het presenteren van feitelijke inzichten en waargenomen uitkomsten, voordat mogelijke symboliek en interpretaties aan bod komen.

De eerder beschreven samenhang tussen Gizeh, Genesis, de gebeurtenissen rond Washington 1952 en Vandenberg 2003 vormt daarbij een bijzonder uitgangspunt. Juist hier lijkt — althans in mijn interpretatie — een zichtbaar raakvlak te ontstaan tussen religieuze tradities en onbekende luchtverschijnselen. Mogelijk bestaan er meer van dergelijke verbanden, al treden die minder nadrukkelijk naar voren of zijn zij moeilijker in beeld te brengen.

Het Gizeh-plateau vormt vanuit deze benadering een natuurlijk beginpunt. De piramides zijn niet alleen monumentale bouwwerken, maar ook dragers van nauwkeurige maatverhoudingen die door de eeuwen heen vragen hebben opgeroepen over hun betekenis en intentie.

Vanuit deze gedachte begint dit onderzoek bij de geometrische verhoudingen van de piramides zelf.

Dit deel onderzoekt of het Gizeh-complex gelezen kan worden als een marker binnen diepe geologische tijd, waarbij maatverhoudingen en coördinaten niet het heden beschrijven, maar een beweging door miljoenen jaren heen.

1. De verhoudingen van de piramides

De drie piramides op het Gizeh-plateau vertonen meerdere opvallende maatverhoudingen. Eén daarvan wordt zichtbaar wanneer de som van de vier zijden wordt gedeeld door tweemaal de oorspronkelijke hoogte van de piramide. (maateenheid in meters)

Voor de drie grote piramides levert dit de volgende verhoudingen op

Cheops (Khufu)

$$(4 \times 230,4) / (2 \times 146,6) \approx 3,14$$

Chefren (Khafre)

$$(4 \times 215,25) / (2 \times 143,5) \approx 3,00$$

Menkaoere (Mykerinos)

$$(4 \times 103,4) / (2 \times 65) \approx 3,18$$

Deze waarden wijken onderling duidelijk van elkaar af en lijken niet willekeurig gekozen. Elke piramide heeft daarmee een eigen numeriek profiel, dat mogelijk een symbolische betekenis draagt.

Een mogelijke interpretatie is de volgende:

Cheops (π) → wiskundige precisie, balans tussen hemel en aarde

Chefren (3) → kosmische harmonie, heilige eenvoud

Menkaoere (3,18) → esthetiek, orde en dynamiek

Juist de afwijking van een exacte π -waarde bij Menkaoere lijkt betekenisvol, omdat zij een beweging suggereert in plaats van een vast punt.

2. De coördinaten van de piramide van Cheops

De maatverhouding van de piramide van Chefren — afgerond 3,0 — ligt opvallend dicht bij de geografische noorderbreedte waarop de piramide van Cheops zich bevindt: 29,9792° N.

De verhouding van Menkaoere — 3,18 — ligt op haar beurt dicht bij de oosterlengtegraad van dezelfde piramide: 31,1342° E.

Op deze manier lijken twee piramides indirect te verwijzen naar de geografische positie van de derde. Cheops fungeert daarbij als referentiepunt, terwijl Chefren en Menkaoere afzonderlijke aspecten van diens locatie benadrukken.

Belangrijk is dat deze coördinaten geen vaste waarden zijn. Door de voortdurende beweging van de aardkorst veranderen zowel de noorderbreedte als de oosterlengte van het Gizeh-plateau in de loop van de tijd.

3. Twee keer de maatverhouding van Menkaoere

De Afrikaanse tektonische plaat — waarop het Gizeh-complex zich bevindt — verplaatst zich sneller in noordelijke dan in oostelijke richting. Ik vroeg mij dus af of deze verhouding er toe kon leiden dat in theorie beide coördinaten van de piramide van Cheops in een ver toekomstig tijdstip gelijktijdig konden uitkomen op ongeveer 31,8°.

De maatverhouding van Menkaoere (3,18) zou in dat licht gelezen kunnen worden als een verwijzing naar dit toekomstige kruispunt. De piramide zou daarmee geen moment in het verleden markeren, maar een punt in diepe geologische tijd.

Wanneer deze twee waarden — 31,8° N en 31,8° E — samen worden genomen, ontstaat het getal 63,6. In combinatie met de afgeronde verhouding van Chefren (3) kan dit gelezen worden als 3(636), een mogelijke symbolische codering die verwijst naar een locatie rond 36° N en 36° E. Deze stap moet niet worden opgevat als een exacte geografische berekening, maar als een numeriek-symbolische verwijzing.

4. De tektonische verplaatsing van Gizeh

De Afrikaanse plaat beweegt inderdaad naar het noordoosten en de beweging bedraagt ongeveer 2–3 cm per jaar en heeft zowel een noordelijke als een oostelijke component.

De verhouding tussen beide verplaatsingen zou dus ongeveer 3 : 1 moeten zijn om op deze resultaten uit te komen.

De huidige bewegingsrichting van Afrika is echter veel meer noordoostelijk en niet zo sterk noordwaarts. Wanneer de huidige beweging gedurende miljoenen jaren onveranderd zou blijven, is het niet waarschijnlijk dat beide coördinaten precies op 31,8° komen te liggen.

De relatie met Genesis 13 en 14

Omdat de verwachte tektonische bewegingen niet wijzen op een toekomstig coördinaatkruispunt van $31,8^\circ$, rees de vraag of de verhouding van 3,18 op een andere wijze moest worden geïnterpreteerd. Mogelijk bieden Genesis 13 en 14 hiervoor een aanknopingspunt.

Opvallend is dat Avram in Genesis 14 optrekt met 318 manschappen, een getal dat samenvalt met de maatverhouding van de piramide van Menkaoere. Dit suggereert dat de tekst mogelijk niet alleen historische, maar ook onderliggende geologische en geografische kennis bevat.

In deze hoofdstukken verlaat Avram Egypte en trekt hij noordwaarts richting Kanaän. Deze route kan gelezen worden als meer dan een verplaatsing in ruimte alleen. Zij lijkt ook een beweging door kennis, orde en structuur te beschrijven.

Samen genomen lijken deze elementen te verwijzen naar een route langs symbolische coördinaatkruispunten die, binnen deze interpretatie, niet in het verleden maar mogelijk miljoenen jaren in de toekomst liggen.

Hoewel $31,8^\circ$ in deze context vooral symbolisch lijkt te zijn, verwijst de benodigde verschuiving ten opzichte van de huidige positie van Gizeh nog steeds naar een tijdschaal van miljoenen jaren. Daarmee blijft het Gizeh-complex niet in een historisch, maar in een geologisch perspectief geplaatst.

Omdat de onderlinge afwijkingen in breedte- en lengtegraad binnen het totale Gizeh-complex zeer klein zijn ten opzichte van de schaal van het gebied, kan het complex in symbolische of numerologische zin als geheel worden beschouwd als liggend rond $31,8^\circ$ N en $31,8^\circ$ E. De geringe onderlinge verschillen hebben daarbij geen wezenlijke invloed op de berekeningen of de onderzochte patronen.

Uitgaande van deze orde van grootte is een verschuiving van de noorderbreedte van Gizeh naar circa $31,8^\circ$ pas te verwachten na ongeveer 6,6 tot 11,4 miljoen jaar. Het gaat hierbij niet om een exacte voorspelling, maar om een indicatie van de tijdschaal waarin dergelijke verschuivingen plaatsvinden. Een uitgebreide uitwerking is opgenomen in **Bijlage 2**.

Overgang naar Deel 3

Deze analyse van het Gizeh-complex plaatst de piramides in een tijdsperspectief dat ver buiten de historische schaal ligt.

Maatverhoudingen, coördinaten en tektonische bewegingen wijzen niet naar één moment, maar naar een proces dat zich over miljoenen jaren uitstrekt. Daarmee rijst de vraag of dit denken in ruimte, richting en lange tijdscycli ook elders terug te vinden is.

We gaan van fysieke structuren (piramides) naar tekstuele structuren (Genesis).

Genesis 13 vormt daarbij een noodzakelijke tussenstap. Dit hoofdstuk introduceert de taal van beweging, scheiding, richting en oriëntatie. Voordat Genesis 14 kan worden gelezen als een tekst waarin routes, afstanden en coördinaten een rol spelen, moet eerst worden onderzocht of deze ruimtelijke manier van denken al in de voorafgaande verzen aanwezig is.

3 Geologische en geografische kennis

Genesis 13 kan op meerdere niveaus worden gelezen. Naast het verhalende en morele niveau bevat de tekst aanwijzingen die wijzen op kennis van ruimte, richting en beweging. In deze gelaagde lezing verschijnt Avram niet alleen als persoon, maar ook als symbool voor de aarde zelf, of meer specifiek voor grootschalige aardse bewegingen. Een uitgebreide analyse van deze Hebreeuwse grondteksten is opgenomen in **Bijlage 3**.

De reis van Avram vanuit Egypte naar Kanaän wordt in het Hebreeuws beschreven als een opgang (alah), wat niet alleen een fysieke verplaatsing aanduidt, maar ook een beweging naar een hoger en belangrijker gebied. Dit kan symbolisch worden opgevat als een noordwaartse verschuiving. Lot wordt apart genoemd en volgt Avram, maar met een zekere zelfstandigheid, wat gelezen kan worden als een secundaire beweging, mogelijk in oostelijke richting. Samen vormen zij een tweedimensionale verplaatsing, vergelijkbaar met tektonische bewegingen van aardplaten.

De beschrijving van Avram als “zwaar” aan vee, zilver en goud benadrukt niet alleen rijkdom, maar ook massa en traagheid. Dit sluit aan bij het karakter van geologische processen, die langzaam verlopen maar grote krachten vertegenwoordigen. De spanning tussen Avram en Lot — het land dat hen niet langer kan ‘dragen’ — kan gelezen worden als een beeld voor druk tussen aardlagen of platen die elkaar niet langer kunnen ondersteunen.

Wanneer Avram en Lot uiteengaan, kiest ieder zijn eigen richting. Deze scheiding suggereert een breuklijn, waarbij overlap niet langer mogelijk is. Avram neemt daarbij het initiatief, wat past bij het beeld van een dominante plaatbeweging.

Na deze scheiding wordt Avram in het midden van het land geplaatst en krijgt hij de opdracht om naar het noorden, zuiden, oosten en westen te kijken. Daarmee lijkt hij gepositioneerd te worden als centraal referentiepunt binnen een ruimtelijk assenstelsel. De vier windrichtingen vormen samen een kruisvormige ordening van ruimte, een oeroude manier om de aarde te begrijpen en te structureren.